

Τα ελαφρυντικά στην εξομολόγησή μας γίνονται επιβαρυντικά για την συνείδηση

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

[493033-18149_1173771072819_1484328068_384832_5026643_n](#)
Γέροντας Παΐσιος Αγιορείτης

- Όταν, Γέροντα, κατά την εξομολόγησή μιας αμαρτίας δεν νιώθη κανείς τον πόνο που ένιωσε, όταν έκανε την αμαρτία, σημαίνει ότι δεν υπάρχει πραγματική μετάνοια;

- Αν έχη περάσει καιρός από τότε που έκανε αυτήν την αμαρτία, επουλώνεται η πληγή, γι' αυτό δεν νιώθει τον ίδιο πόνο. Αυτό που πρέπει να προσέξω, είναι να μη δικαιολογή τον εαυτό του κατά την εξομολόγηση. Εγώ, όταν πάω να εξομολογηθώ και πω λ.χ. «θύμωσα» - άσχετα αν χρειαζόταν να δώσω και σκαμπίλι -, δεν αναφέρω το θέμα, για να μη μου δώση ελαφρυντικό ο πνευματικός. Όποιος εξομολογείται και δικαιολογεί τον εαυτό του, δεν έχει ανάπαυση εσωτερική, όσο ασυνείδητος και αν είναι. Τα ελαφρυντικά που χρησιμοποιεί στην εξομολόγησή του γίνονται επιβαρυντικά για την συνείδησή του. Ενώ, όποιος υπερβάλλει τα σφάλματά του, γιατί έχει λεπτή συνείδηση, και δέχεται και μεγάλο κανόνα από τον πνευματικό, αυτός νιώθει ανέκφραστη αγαλλίαση. Υπάρχουν άνθρωποι που, αν κλέψουν λ.χ. μια ρώγα, νιώθουν σαν να πήραν πολλά καλάθια σταφύλια και σκέφτονται συνέχεια το σφάλμα τους. Δεν κοιμούνται όλη την νύχτα, μέχρι να το εξομολογηθούν. Και άλλοι, ενώ έχουν κλέψει ολόκληρα καλάθια σταφύλια, δικαιολογούν τον εαυτό τους και λένε πως πήραν ένα τσαμπί. Αυτοί όμως που όχι μόνο δεν δικαιολογούν τον εαυτό τους, αλλά μεγαλοποιούν το παραμικρό σφάλμα τους και στενοχωριούνται και υποφέρουν πολύ για μια μικρή τους αταξία, ξέρετε τι θεία παρηγοριά νιώθουν; Εδώ βλέπεις την θεία δικαιοσύνη, πως ο Καλός Θεός ανταμείβει.

Έχω παρατηρήσει ότι όσοι εκθέτουν τα σφάλματά τους ταπεινά στον πνευματικό και εξευτελίζονται, λάμπουν, γιατί δέχονται την Χάρη του Θεού. Ένας απόστρατος με πόση συντριβή μου διηγήθηκε ό,τι είχε κάνει από οκτώ χρονών παιδάκι. Ένα τόπι είχε πάρει από ένα παιδάκι για μια μόνο νύχτα - την άλλη μέρα του το έδωσε - και έκλαιγε, γιατί το στενοχώρησε. Όταν αποστρατεύθηκε, έψαξε και βρήκε όσους είχε λυπήσει, όταν υπηρετούσε - άσχετα αν εκτελούσε καθήκον της υπηρεσίας του-, και τους ζήτησε συγγνώμη! Μου έκανε εντύπωση! Όλα τα έπαιρνε

επάνω του. Μένει τώρα σε ένα χωριό και τα χρήματά του τα δίνει ελεημοσύνη. Υπηρετεί και την ηλικιωμένη μάνα του, ενενήντα πέντε χρόνων, κατάκοιτη με ημιπληγία και, επειδή βλέπει το σώμα της, όταν την φροντίζει, τον πειράζει ο λογισμός. «Αν ο Χαμ που είδε την γύμνωση του πατέρα του τιμωρήθηκε, λέει, τότε εγώ ...;». Συνέχεια έκλαιγε. Το πρόσωπο του ήταν αλλοιωμένο. Πόσο διδάχθηκα από την συντριβή του!

- Μπορεί, Γέροντα, να μεγαλοποιή κανείς τα σφάλματά του, για να δείξη ότι κάνει λεπτή εργασία´
- Εκείνο είναι άλλο· τότε υπερηφανεύεται από την ταπείνωση.

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr